

מ"ת 49413/02/18 - מדינת ישראל נגד חי בראנס

בית משפט השלום באשקלון

מ"ת 49413-02-18 מדינת ישראל נ' בראנס(עציר)
תיק חיצוני: 573001/2017

בפני כבוד השופטת ענת חולתא
מבקשים מדינת ישראל
נגד
משיבים חי בראנס (עציר)

החלטה

1. בפניי בקשת המדינה לעצור את המשיב עד תום ההליכים נגדו.

2. נגד המשיב הוגש כתב אישום המייחס לו, בשני אישומים, עבירות סחר בסמים אותן ביצע יחד עם אחר (להלן - איתי). כן מיוחסים למשיב באישום 1 איומים כלפי הסוכן. באישום 3 מיוחסת למשיב החזקת סם לצריכה עצמית.

על פי האישום הראשון, ביום 25.11.17 איים המשיב על הסוכן בפגיעה בו ובהוריו.

ביום 3.12.17 שוחח הסוכן עם המשיב לגבי חוב כספי שהסוכן אמור להחזיר לו וכן שוחחו על אפשרות שהסוכן יקנה ממנו 100 גרם קנבוס. המשיב אישר. השניים סיכמו כי הסוכן ישלם ₪ 32 לגרם, מחצית במזומן ומחצית בתוך יום-יומיים. בהמשך לכך, התקיימו מספר שיחות תיאום בין המשיב לסוכן. בהמשך לכך, הגיעו המשיב ואיתי אל הסוכן ואספו אותו ברכב לבית המשיב במושב שחר.

במעמד זה שילם הסוכן למשיב 1,450 ₪ בגין חוב קודם.

במושב שחר המתינו שני מעורבים נוספים שזהותם אינה ידועה והמשיב הוציא מהמקור סגריה עם קנבוס והעביר אותה בין הנוכחים. כמו כן המשיב הציע לסוכן לבצע עבירות רכוש תמורת תשלום. לאחר שהמשיב לא הצליח ליצור קשר עם מי שאמור היה להביא את הסם, עזב הסוכן את המקום.

למחרת, התקיימו שיחות תיאום נוספות בין המשיב לסוכן, לאחר שהמשיב מסר שהסתדר ו'זה מוכן'. הסוכן הגיע לבית המשיב ופגש שם את האחרים וכן את איתי והמתינו לבואו של ה'בן אדם'. הסוכן ואיתי שוחחו על הכסף ועל פרטי העסקה. בהמשך הגיעו למקום שניים שזהותם אינה ידועה ומסרו לאיתי שק.

בהמשך, הגיע המשיב למקום. המשיב ואיתי העבירו קנבוס במשקל 115.4 גרם מתוך השק לתוך שקית ומסרו אותה לסוכן. בתמורה מסר הסוכן 2,000 ₪ וסוכם ש 1,200 ₪ נוספים ישולמו בהמשך.

ביום 7.12.17 יצר המשיב קשר עם הסוכן ושאל אותו לגבי החוב. בהמשך, התקשר הסוכן לאדם בשם שלומי, שנטען שהוא גובה כספים מטעם המשיב, ותיאם איתו פגישה ליד ביתו של הסוכן, שם מסר לו הסוכן 1,200 ₪.

עמוד 1

הסוכן עדכן בדבר את המשיב. באותו מעמד, המשיב והסוכן שוחחו לגבי אפשרות לבצע עסקאות נוספות.

על פי האישום השני, ביום 9.12.17 המשיב שלח הודעות לסוכן שידבר איתו. למחרת, התקשר המשיב לסוכן והסוכן שאל אותו לגבי קנייה של 30 גרם קנבוס. המשיב השיב בחיוב והפנה את הסוכן לאיתו. בשיחה סוכם מחיר של 32 ₪ לגרם. בהמשך, שוחחו המשיב ואיתי ותיאמו פגישה בבית החולים ברזילי.

איתי הגיע אל המפגש יחד עם אדם נוסף שזהותו ידועה וביקש מהסוכן מחיר גבוה יותר, כי אחרת לא משתלם לו. הסוכן התקשר בעניין זה למשיב שאמר שהמחיר הוא כמו שסוכם מראש. במעמד זה, הסוכן העביר לאיתי 960 ₪ ובתמורה איתי מסר לו שקית אחת והורה לאחר למסור לסוכן שתי שקיות. סה"כ הועברו לסוכן 29.7 גרם קנבוס.

על פי האישום השלישי, ביום 13.2.18 החזיק המשיב במקומות שונים בסלון דירתו במושב שחר חשיש במשקל 4.3 גרם וכן קנבוס במשקל כולל של כשני גרם.

3. המדינה עותרת למעצר המשיב עד תום ההליכים נגדו בשים לב לחזקת המסוכנות הסטוטורית הקמה ממעשיו וכן לאור נסיבות ביצוע העבירות והראיות המלמדות על עומק והיקף מעורבותו של המשיב בעסקי הסמים ובעיסוקים עברייניים בכלל. כמו כן המדינה מפנה לעברו הפלילי של המשיב הכולל הרשעה בעבירת סמים מאפריל 2017 בגינה תלויים ועומדים לחובתו חמישה חודשי מאסר מותנים.

4. ביום 15.3.18 הסכימה ב"כ המשיב לקיומן של ראיות לכאורה ועתרה לקבל תסקיר שירות המבחן שיבחן את אפשרות שחרור המשיב לחלופת מעצר מרוחקת. ב"כ המשיב טענה, כי אף שלחובת המשיב עונש מאסר מותנה, המשיב שהה אז בתנאים מגבילים ללא הפרות ומדובר במעצרו הממושך הראשון.

המדינה מתנגדת לקבלת תסקיר בעניינו של המשיב לאור מסוכנותו הגבוהה ונימוקי הבקשה וסבורה, כי אין חלופה למעצרו של המשיב.

להשלמת התמונה אציין, כי באותו מועד נדונה גם בקשת המשיב להשתתף בחתונת אחותו. לבקשה זו נענית (ראו החלטה מיום 15.3.18).

5. אף שכאמור, ב"כ המשיב הסכימה במעמד הדיון לקיומן של ראיות לכאורה, דחיתי את מועד מתן ההחלטה על מנת לעיין בחומר הראיות, לצורך התרשמות מהראיות בכל הנוגע לעוצמת העילה ואפשרות שחרור המשיב לחלופת מעצר.

כידוע, בענינים של נאשמים בעבירות סמים שלא לצריכה עצמית הכלל הוא, כי דינם להיעצר ושחרור לחלופת מעצר הוא החריג. בית המשפט העליון קבע כי הלכה זו יפה לכל החוליות בשרשרת הפצת הסם וכן נקבע, כי עבירות סחר בסמים ניתן לבצע מכל מקום וגם ללא יציאה מהבית או מגע ישיר עם הסמים.

חרף מעמדה המבוסס של הלכה זו הוכרו במהלך השנים במקרים שונים ובנסיבות שונות מצבים בהם שוחררו נאשמים בעבירות סמים לחלופות מעצר. זאת, בעיקר בענינים של עצורים צעירים, ללא עבר פלילי כלל (שאז, בנסיבות המתאימות מוכרים גם שחרורים לחלופות מתאימות עוד בטרם קבלת תסקיר) או עבר ישן ושאיננו מכביד, מצבים בהם נלמד מחומר הראיות כי אין מדובר במי שנטועים בעולם הסמים, מעורים בו, בעלי קשרים עבריינים בו או כשהוברר כי אין מדובר במי שמתפרנסים מביצוע עבירות. במצבים אלה הוכרה אפשרות שחרור לחלופות מעצר לאחר קבלת תסקיר שירות המבחן שהמליץ על כך.

6. עיינתי בחומר הראיות ואני סבורה כי בקשת המדינה בדין יסודה וכי יש להורות על מעצר המשיב עד תום ההליכים נגדו, מבלי להידרש לקבלת תסקיר שירות המבחן. ממכלול הנסיבות - הן נסיבות המעשה והן נסיבות העושה - עולה בבירור, כי מסוכנות המשיב גבוהה, כי אין מתקיים בעניינו איזה מבין החריגים המוכרים בעניינם של סוחרי סמים וכי לא ניתן לאזן במידה סבירה את המסוכנות בחלופה כלשהי. ולפיכך, אין צורך בהטחת שירות המבחן על מנת להגיע למסקנה כי אין חלופה למעצרו.

הדברים נכונים במיוחד בימים אלה, בהם פרק הזמן הנדרש להגשת תסקירים בעניינם של עצורים עולה לעיתים אף על חודש ימים ועל כן העמסת שירות המבחן בבחינת עניינו של מי שאין חלופה למעצרו משמעותה הישירה היא פגיעה ביכולת לקדם את עניינם של מי שאכן קיים סיכוי סביר כי ישוחררו ממעצר.

7. מחומר הראיות עולה, כי המשיב מצוי בעולם הסמים, מדבר בשפת הסוחרים, מקיים קשרים עם גורמים נוספים הפועלים איתו או למענו בביצוע עבירות סמים וכן עולה מהתיקים אינדיקציה לעיסוקים שוליים נוספים. עולה מחומר הראיות, כי המשיב פועל לביצוע העבירות ממקום מגוריו במושב שחר, שם מתגוררים גם בני משפחה נוספים שלו, כאשר המשיב פועל באופן חופשי וגלוי במרחב, יחד עם אחרים, ומקיים פגישות הנוגעות לעיסוקים שוליים וזאת ללא צורך להסתיר או להסוות את פעילותו. ניתן להתרשם גם מהשיחות המוקלטות מרמת הביטחון והשליטה שמפגין המשיב במהלך הפגישות והשיחות בתחומי עיסוקיו וכן בהפעלת גורמים אחרים.

8. המשיב אינו מוסר כל גרסה באשר למעשים המיוחסים לו ושומר על זכות השתיקה לאורך חקירותיו. במצב דברים זה השתיקה עצמה מהווה הן חיזוק לתשתית הראייתית והן חיזוק לעילת המסוכנות ופסיקת בית המשפט העליון בעניין זה ברורה ועקבית.

9. בהיעדר בסיס המאפשר להניח לטובת המשיב הנחה כלשהי, נותרות הראיות שבתיק המדברות בעד עצמן ומלמדות על היקף ועל עומק מעורבות המשיב בעבירות סמים ובעיסוקים שוליים.

10. ב"כ המשיב הפנתה לכך, שלחובת המשיב הרשעה בודדת וכי זהו מעצרו הממושך הראשון של המשיב. אכן, עיון בגיליון ההרשעות הקודמות של המשיב מלמד, כי לחובתו הרשעה אחת בלבד. משכך, נחוץ היה במקרה זה עיון מעמיק על מנת לבחון את האפשרות ששקלול הנסיבות יאפשר הגדרת המשיב כמקרה חריג המאפשר שחרור לחלופה. לאחר בחינה כאמור הכרעתי היא כי לאו: אף שמדובר בתיק בודד, המשיב הורשע בו לפני פחות משנה בגין עבירה של סיוע להחזקת סם שלא לצריכה עצמית בגינה נדון לעונש מאסר וקיים תנאי בתוקף.

עיון בגזר הדיון מיום 4.4.17 בת"פ 41112-06-14 מלמד, כי ביום 5.6.14 המשיב אמר לאחר להעביר לקונה קוקאין במשקל 0.80 גרם במסגרת עסקה בתמורה. בגזר הדין מפורטים שיקולי הענישה ובהם התרשמות שירות המבחן מכך שהמשיב אינו רואה קושי בחשיפה לעולם הסמים ולא שיתף פעולה עם שירות המבחן בהליכי טיפול. על כן שירות המבחן נמנע מהמלצה טיפולית. בסופו של דבר הוטלו על המשיב שני חודשי מאסר לריצוי בעבודות שירות.

11. בנסיבות אלה, לא ניתן לזקוף לזכות המשיב את עברו הלא מכביד, כאשר עולה כי בזמן שחלף מאז ביצוע העבירה הקודמת המשיב העמיק את עיסוקו סמים, מבלי להרתע מהליך קודם או מקיומו של עונש מותנה. עמדתו הנורמטיבית של המשיב כפי שהביע בחודש פברואר 2015 בפני שירות המבחן באה לידי ביטוי מוחשי בעבירות בהן מואשם כעת, הפעם כגורם מרכזי בהפצה מתמשכת של סמים בהיקף כספי לא מבוטל.

12. נוכח כל האמור לעיל, אני מורה על מעצר המשיב עד תום ההליכים נגדו.

13. תיק החקירה מוחזר למדינה.

14. החלטתי תוקרא באולם על ידי חברי, כב' הש' א. כהן.

ניתנה היום, ו' ניסן תשע"ח, 22 מרץ 2018, בהעדר הצדדים.